

Xutru RAMAZAN ÇAĞIRMAYIN TOYA MƏNİ

Toy elin gözəl adəti,
İki gəncin səadəti.
Bəs bu saray toyu nədi -
Şadlıq belə olur, yəni?
Çağırmaın toya məni.

Bir toyu gör, ya yüz toyu,
Oğlan toyu, ya qız toyu,
Eyni hava, eyni oyun.
Müasirlik budur, yəni?
Çağırmaın toya məni.

Ay qonşudan qalma dala,
Toy yiyəsi naçar qalar.
Bir belə də yarış olar?
Qınamayın düz deyəni,
Çağırmaın toya məni.

Süfrədən göz qamaşır,sa,
İsraf həddini aşır,sa,
Bərəkət ucuzlaşır,sa,
Neynirəm bu həngaməni?
Çağırmaın toya məni.

Alqışlayıb dəb salanı
Çalırıq özgə havanı,
Kökümüze yad olanı
Yaşadırıq ehkam kimi.
Çağırmaın toya məni.

Fonoqramlar dil-dil ötür,
Meydan qızır, məzhəb itər.
Tamadanı kim eşidər -
Qulaq almaz dil deyəni,
Çağırmaın toya məni.

Qız-gəlinlər çılım-çılpaq,
Nə abır var, nə utanmaq.
Hara baxaq, nəyə baxaq?
Millət atıb din-imanı,
Çağırmaın toya məni.

Oyun qanan, qanmayan da,
Dəvət alan, almayan da
Atılıb-düşər meydana.
Görmək üçün bu səhnəni
Çağırmaın toya məni.

Badələr dollar-boşalar,
Hərə öz kefində olar,
Səbəbkarlar unudular.
Sıxar bu dad ürəyimi,
Çağırmaın toya məni.

Varlanmaqçün toy çalanlar,
Min bir oyundan çıxanlar,
Adətlərə xor baxanlar,
Mən deyirəm el deyəni:
Çağırmaın toya məni.

Tamarziyam yana-yana
Dədə-baba toylarına.
El adəti yaşadana
Verim şair ürəyimi,
Qoy çağırısın toya məni.

ALLAHLIQ İDDİASINDA OLANLARA

Biri deyir, üç gün hava tutulacaq,
Biri deyir, beş gün hava açılacaq.
Biri deyir, Yer başına daş yağacaq,
Biri deyir, okeanlar nəhrə kimi çalxanacaq.

Gəlmişdim dünyaya xoş dilək kimi

Biri deyir, bir əcaib heyvan gördüm.
Biri deyir, öz gözümlə şeytan gördüm.
Biri deyir, göydə boşqab uçan gördüm,
Adəm nəslindən olmayan insan gördüm.

Biri deyir, sonu gəlir dünyamızın -
Dağılacaq ilin, ayın filanında.
Allahlıqını keçir yoxsa, könlündən o allahsızın?
Vahimə var, təxribat var yalanında.

Addımbaşı cindar, falçı, tale yozan,
Cadugarlar, münəccimlər, kimlər, kimlər...
Deyimlərin, yozumların ucbatından
Xof içində inləmirmi bu gün bəşər?!

Vallah, qardaş, baş açmalı dünya deyil,
Bir ağızdan xeyir xəbər eşitməzsən.
Kabus gəzir oba-oba, mənzil-mənzil,
Qorunaq biz hər allahlıq iddialı bədəmöldən.

VAR OLDU GETDİ

*Fədakar dövlət və ictimai xadim,
elmizin sevimlisi Səfiyyə Dibirovanın
ölümünə*

Çən duman бүрүдү bizim dağları,
Qubeyin sinəsi qaraldı getdi.
Köçdü son mənzilə o böyük insan,
Elimin ürəyi qan oldu getdi.

Qara bulud kimi qondu qəm-kədər,
Qırıldı gülüşlər, sındı könüllər.
Sevib oxşadığı o qızılgüllər
Ayrılıqdan soldu, saraldı getdi.

Gəlmişdi dünyaya xoş dilək kimi,
Vətənçün döyünən saf ürək kimi.
Uçdu səmalara bir mələk kimi,
Yerə də, göyə də nur saldı getdi.

Ləyaqət, nəcabət nümunəsiydi,
Məğrurluğun canlı abidəsiydi,
Məslək sahibiydi, xalqın səsiydi,
Nə sərvət, nə şöhrət-şan hərisiydi,
Özündən şərəfli ad qoydu getdi.

Sadədən sadəydi günü-güzarı,
Dövlətin varıydı dövləti, varı.
Daim yana-yara Günəşə sarı
Səməndər quşutək yol aldı getdi.

Durub zirvəsində mənəviyyatın,
Çəkdi cəfasını elin-elatın.
O məsum, çəlimsiz, bəstəboy qadın
Boyundan neçə boy ucaldı getdi.

İnsanın taleyi, xoş gələcəyi -
Bu idi ən ülvi arzu-istəyi.
Vurğunu olduğu, könül verdiyi
Öz ana yurduna yar oldu getdi.

Bir ömür yaşadı-mənası dərin,
Qəlbi məskəniydi gözəlliklərin.
Cənnətdir ünvanı o gedən yerin,
Əbədiyyət qədər var oldu getdi.

HÖVSƏLƏSİ DAR OLANIN

Nə bir səbir-qərarı var,
Nə də rahat anları var.
Əməldən el də bezar
Hövsələsi dar olanın.

Çeynənməmiş udmağı var,
Soyunmamış yatmağı var,
Hər sözə söz qatmağı var
Hövsələsi dar olanın.

Vaxtsız əkər, vaxtsız biçər,
Əvvəl kəsər, sonra ölçər,
Günü qılı-qalda keçər
Hövsələsi dar olanın.

Sən deyərsən, o, yarıtmaz,
Heç yerə də əli çatmaz,
Təmkinliyə könlü yatmaz
Hövsələsi dar olanın.

Yazıq ondan işi keçən,
Çıxaracaq hövsələdən.
Şimşək qopar hər kəlmədən
Hövsələsi dar olanın.

30.06.2014

KƏNDLİNİN

Ürəyində min dərdi, min qayğısı,
Cücəyə dən, mallara yem qayğısı,
Odun dərdi, əkin-biçin qayğısı,
Dərddən olar qəlbi para kəndlinin.

Əkər, biçər, yetirər hər neməti,
Dolanışa çatar ancaq sərvəti.
Zəhmətinə varmı verən qiyməti
Əli baqar, günü qara kəndlinin?

Südü, yağ, qaymağı daşdan çıxar,
Heyvan ilə gündə savaştan çıxar,
İş əlindən tüstüsü başdan çıxar,
Vaxtı qalmaz heç nahara kəndlinin.

Baş qarışar bıkar-bıkar işlərə,
Evdən çıxar bir xeyirə, bir şərə.
Cavanlar da üz tutarlar şəhərə,
Heyi gedər intizara kəndlinin.

Fəqət daşdan çıxırsa da çörəyi,
Yoxsa da çox təmtərağı, bəzəyi,
Mərdliyi var, təmiz olar ürəyi,
Əskik olmaz qonaq-qara kəndlinin.

1992

TƏRS YOZUMLAR

Zənginlik eşqindənsən?
Gərək fəndin biləsən:
Nə yaxın-doğma tanı,
Nə də həya gözlə sən.

Düzlüklə yoxsa aran
Əyri yolla ad qazan -
Fəzilət yolu çətin,
Qəbahət yolu asan.

Təbiblik çətin deyil
Heç də bu zəmanədə:
Üç-beş həbin adın bil,
Bir də yağlı, şirin dil.

QAĞRA VƏ BÜLBÜL

(təmsil)

Səfalı may günü bir qara qarğa
Dimdiyində cücə endi bir bağa.
Diddi-parçaladı şikarı həməni,
Açgözlüklə yedi cücə ötindən.
Əhvalı kök oldu, damağı da çağ,
Yamanca könlündən keçdi oxumaq
Qondu yaxındakı yaşıl budağa,
Bir ağız ucadan bağırırdı: qa-qa.
Öz səsi xoş gəldi öz qulağına,
Lovğa-lovğa baxdı sol və sağına.
Bu dəm şeyda bülbül bənd olub gülə,
Ahu-zar edirdi xoş avaz ilə.
Bülbül naləsini eşitcək qarğa
Söyləndi: baş-beyin apardın daha.
Yetər ağladığın, bədbəxt quşcuğaz,
Va gülüm deməklə qarın tox olmaz.
Sahibi-ixtiyar mənəm bu yerdə,
Varam quldurluqda, bədxah işlərdə.
Əlimdən köklilər qanad salarlar,
Toyuqlar, cücelər hində qalarlar.
Qarğa ömrüm üç yüz olsa da, qərər,

Əməldən kimsə bir xeyir görməz.
Gərək mədh edəsən məni bu sayaq,
Yoxsa o səsinə eylərəm yasaq.
Tənədən bülbülün yarıldı bağı,
Od düşün qəlbindən keçdi bir ağrı.
Cəsəret toplayıb dedi: A qağa,
Taleyim güldədir, neyləyim daha.
Gül üçün ağlar dil oxumaz sizə,
Məcburəm yox deyim istəyinizə.
Cürətimə görə keçin suçumdan,
Bəlkə sizdən desin ala sağsağın?
Oğurluq yumurta içir günbəgün,
Avazı xoş gələr sizə də yəqin.

09.08.2015

LƏLƏ TÜLKÜNÜN HAVADARLARI

(təmsil)

Toyuqlu kəndində bir sürü çaqqal
Seçki ərəfəsi tapdılar macal;
Yığılıb tülkünü dövrələdilər,
Şəninə o ki var tərifi dedilər:
Necə mehribansan, ay Tülkü lələ -
Şirinsöz, itigöz, quyruğu şələ!
Təmkinin, tədbirin, mərhəmətin var,
Xan da, bəy də desək yenə az olar.
Yaddır lovğalıq da, hiylə də sənə,
Vallah tay deyilsən sən hər yetənə.
Sən ki, qeydimizə qalırsan daim -
Süfrəndən artığın olur bizə yem.
Odur ki, eylədik xeyli məşvərət,
Sədrliyə səni bildik məsləhət.
Dərd etmə, dağ kimi arxanda varıq,
Üzünə ağ olan olsa ularıq -
Ularıq, aranı qarışdırarıq.
Vəzifə kürsüsü yaraşar sana,
Qoymarıq qeyrisi göz dikə ona.
Ay Lələ, razılıq versən «hə» - deyər,
Xozeyin oarsan bələdiyyəyə.
Tülkü naz-qəmzəylə quyruq buladı,
Könlündən keçsə də halı pozmadı.
Dedi: Nə söyləyim, blimirəm özüm,
«Camaat» deyirsə daha nə sözüüm?
Seçdilər tülkünü hay-haray ilə,
Toyuqlunun günü keçdi vay ilə.

10.08.2015

TƏRS ADAM

Gözünü açandan elə tərs oldun,
Qaraya ağ dedin, ağa da qara.
Yersiz höcətlərdən daim həzz aldın,
El-ələm əlindən gəldi zinhara.

Yox deməkdən dilin yanır sac kimi,
Tərslik - həyat tərzin, şüarın sənin.
Tutan yerdən elə yapışırsan ki,
Kinə qurban gedir vüqarın sənin.

Lütfən, ətəyindən tök sən bu daşı,
İnadın öz yeri, bəhsin öz yeri.
Höcətlə üzərsən axına qarşı,
O, aparar səni bir ömür geri.

Hər fikri, mənanı yozma tərsinə,
Ömründə bir kərə hə desən nolar?
Hörmətlə yanaş ki, özgə fikrinə,
İnsanın insana iltifatı var.

11.02.2013

